

kan jeg ikke gøre yderligere Bemærkninger om dette Spørgsmaal; ellers vilde jeg have gjort det; men jeg har indtegnet mig som Taler og faar da senere Lejlighed til ogsaa at beskæftige mig med andre af de positive Urigtigheder, som Landbrugsministeren har fremsat, og som giver mig det Indtryk, at han vilde blive en af Landets største Skatteydere, hvis han gennemfører sit Forslag om Skat paa saadanne Urigtigheder.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har bedt om Ordet for at sige, at et Forslag om Begrænsning af Luksusimporten ved Hr. Hauge, at Regeringen har været villig til at fremsætte, og den har forespurgt Valutaraadet, om man ønskede noget saadant. Der var den Gang ikke Stemning derfor, fordi man indsaa, at det betød for lidt; det er de store Ting, de store Eksport- og Importartikler, der batter noget. Men jeg kan ikke give Hr. Hauge Ret i, at det, jeg her har nævnt, er rene Smaating. Det vil alligevel betyde noget, hvis disse forskellige Ting, der her foreslaas, bliver gennemført ved Lov.

Naar Hr. Hauge talte om Sukkerudførselen og det lille Mellemværende, vi med Hensyn til den Sag har haft uden at have talt med hinanden, vil jeg sige, at naar jeg spurgte i Afviklingsudvalget, om man havde noget imod, at Fabrikkerne herhjemme fik Lejlighed til at købe mere Sukker til Eksportpris, var det netop ud fra den Betragtning, at det kunde være nok saa godt, at vi eksporterede Sukkervarer i Stedet for Sukker og derved fik den Fortjeneste; og naar jeg samtidig foreslog, at Husholdninger, der vilde give 3 Kr. for Sukker i Syltetiden, skulde have Lejlighed dertil, var det for ikke at tvinge de Husholdninger, der vilde sylte, til at købe fra Fabrikkerne, idet jeg mente, at det var et rimeligt Hensyn at tage til dem. Afviklingsudvalget gik imod dette Forslag — der skal ikke saa mange til for at gaa imod noget saadant —, og jeg har ikke villet fremsætte det paa ny, da Syltetiden er forbi, det er af ringe finansiell Betydning.

Naar endelig Hr. Hauge afbrød mig og sagde, at han havde ikke brugt det Udtryk, at den foreslaaede Hvederationering var den allerskrappeste Rationering, der var gennemført, skal jeg dertil sige, at netop dette staar i Fortrykket. Bedre kan jeg ikke læse det.

Maa jeg endelig til Hr. Rode bemærke, at jeg har ikke været med i de omtalte Forhandlinger og ikke ved, hvad der er sagt af Regeringen udover det, jeg læste op; og

udover det, kan jeg tilføje, at Rederne har udtalt, at det var Fragnævnets sidste Handling, da den anerkendte denne Overenskomst. Det er Redernes Opfattelse, at det var sidste Gang, og jeg kan sige, at det er beklageligt, at Rederne har faaet denne Opfattelse.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg har ikke Fortrykket af min Tale liggende for mig og kan derfor ikke citere nøjagtigt, hvad jeg har sagt om Hvederationeringen; men jeg føler mig overtydet om, at jeg har sagt omtrent saaledes, at den Hvedemelsrationering, som den højtærede Landbrugsminister foreslaar, ligger nær ved Krigstidens allerværste Rationering, og det formoder jeg, der maa staa. Den højtærede Landbrugsminister er nu saa elskværdig at vise mig Fortrykket, og jeg kan da citere mig selv: „Det er vel af den Grund, han foreslaar, at vi ikke skal have mere end 8 Mærker at købe Hvedemel for; det er jo næsten Krigstidens allerskrappeste Rationering.“ Det passer altsaa, hvad jeg udtalte: jeg har ikke sagt det ubetinget, men har sagt, at det er næsten Krigstidens værste Rationering, og det er det ogsaa, thi den laa nede paa 6 og 7 Mærker, og nu foreslaar den højtærede Landbrugsminister, at vi kun skal have 8 Mærker, medens Rationeringen ellers under Krigstiden var oppe paa 12—13 Mærker.

Jeg vil dernæst sige nu, da jeg har Ordet for en kort Bemærkning, at i og for sig skulde jeg ikke indvende noget imod, at Befolkningen blev sat paa en lav Ration, hvis denne Nedsættelse af Rationerne var et Led i et udarbejdet, vel udtænkt System, hvorefter vi virkelig vilde kunne forbedre Danmarks Valuta. Men saaledes er det ikke. Det er et ganske intetsigende Forslag, som den højtærede Minister har forelagt for os; der vil ikke opnaas det allerfjerneste i Retning af at forbedre Danmarks Valutaforhold, dersom ikke strengere Foranstaltninger bliver truffet. Og deri er den højtærede Landbrugsminister ganske sikkert ogsaa, naar det kommer til Stykket, ganske enig med mig. Han siger nu, at det kan ikke nytte at gaa til et almindeligt Luksusimportforbud. Det er ikke noget nyt. Jeg har Gang paa Gang sagt, naar vi har forhandlet om et saadant Importforbud, at det er ikke tilstrækkeligt, men man maa skære dybere ned. Dette har den højtærede Landbrugsminister imidlertid ved sin Indtræ-